

Skupščina občine Ljubljana Center, samoupravni organi in družbenopolitične organizacije čestitajo delovnim ljudem in občanom ob delavskem prazniku 1. maju in občinskem prazniku 9. maju.

Dediščina Osvobodilne fronte

27. april – praznik upornosti in bojevitosti slovenskega naroda. Narod, zapisan smrti, predvidoma izbrisan z zemeljskega obličja, je iz naroda hlapcev postal narod junakov.

Leto 1941. Enaindvajseti dan po kapitulaciji bivše Jugoslavije so se v Vidmarjevi hiši zbrali predstavniki Komunistične partije Slovenije, demokratskega krila v Sokolu, krščansko socialne skupine in slovenskih kulturnih delavcev. Osvobodilna fronta je v najtežjih treutkih zgodovine slovenskega naroda združila vse napredne in rodoljubne ljudi naše domovine v boj proti imperializmu in drugim reakcionarnim silam. Oprta je bila na ljudstvo, verjela je v njegovo moč, v osvoboditev in končni zlom fašizma. Stoletja tlačeno ljudstvo je dobilo zaupanje v svoje moči in sposobnosti, uzrlo je perspektivo boja za svoje pravice. Osvobodilni fronti je uspelo, da je postal slovenski narod prvič v svoji zgodovini moralno in politično združen, enotno odločen, da si pripori svobodo, enotnost Jugoslavije in Slovenije, demokracijo.

Spoštovanja vredno je spominjanje in razmišljanje o današnjih časih in nalogah SZDL – nadaljevalke tradicij OF – praznik OF.

Drugi so časi, ljudje so drugačni, drugačne naloge, drugačne akcije. Toda ne gre zanemarjati tistih neposrednih oblik pridobivanja ljudi za akcije, ne gre zanemarjati tiste upornosti, da dosežemo družbeno dogovorjene cilje, ne gre zanemarjati enotnosti in odgovornosti. Vsa ta leta po ustanovnem dnevu OF so množično delovali ljudje! Preobrazba odnosov je bila dosežena z velikim zaupanjem v upravičenost akcij, ki jih je vodila SZDL.

Zaupanje v ljudi, zaupanje v fronto je bilo upravičeno. Investicija aktivistov OF je stonela na zaupanju. OF je vnašala med ljudi duha upornosti in neupogljivosti, pridobivala je človeka za človekom, skupino za skupino – za našo veliko stvar.

Drugi časi, drugi ljudje, druge oblike dela? Kadar se lotevamo akcij, moramo vselej zaupati ljudem, ljudem vseh generacij, skrbeti za demokratičnost delovanja, podružljati politiko.

Velika je ustvarjalna moč ljudskih množic in razmere za dejanja teh množic so ugodne. Politične sile, predvsem ZK in SZDL, so dolžne ustvarjati pogoje, da v preseganju današnjih težav, v oblikovanju boljše prihodnosti, pride do izraza volja množic, njihova neizmerljiva moč. Gre za razkrivanje »rezerv« v ljudeh, gre za udeležanje v svobodoljubnosti, delavnosti, gre za prodor aktivnega slovenstva – SZDL.

Enotni smo si, da so bile ideje in metode dela OF veličastne. Torej, ne pozabljajmo jih! Pozabimo in na rob odrinimo raje prenekatero današnje površnosti in samozadovoljnosti, dosledneje ugotavljajmo, kaj je med nami naprednega in razvijajmo napredno, razvijajmo sistem. Čas za revolucionarna dejanja se ni spremenil, tudi za uveljavljanje revolucionarnih načel vse naše zgodovine, tudi OF, so ti časi pravnji.

V osnovah političnega dela smo ostali zvesti programu OF. Za vizijo našega socializma pa se moramo konkretno borovati. Čas spet zahteva trezno presojo razmer, predvsem pa zavest. Boj proti ležernosti in potrošniškemu življenju, boj s samim seboj in svojimi navadam – ustvarjanje moralnopolitične moči posameznikov in množic.

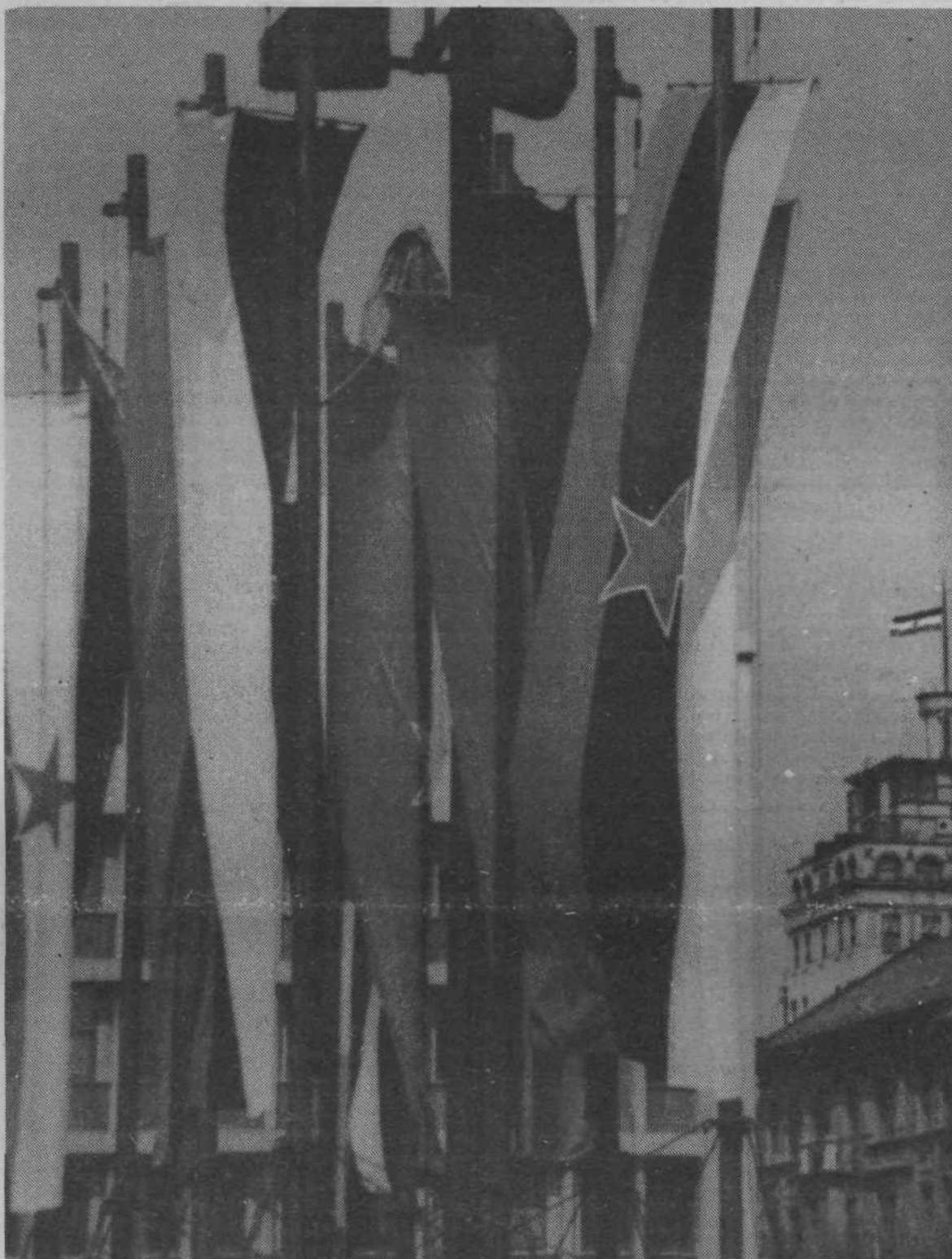
Program Osvobodilne fronte ima trajno veljavo in ob največjem slovenskem prazniku zapišimo: s trdno voljo in pripravljenostjo bomo v SZDL ohranjali in uporneje razvijali dediščino OF.

DOGOVORI

GLASILO SZDL LJUBLJANA CENTER

Leto XI – 19. april 1983

Štev.: 6 – BREZPLAČNO

Praznik s pogledom v prihodnost

V teh dneh bodo v naši domovini zaplapolale zastave v počastitev 1. maja – praznika dela, borbenega dneva solidarnosti delavcev vsega sveta.

Eno izmed osnovnih gesel razrednega in socialnega boja delavskega razreda, katerega korenine segajo že v začetek 17. stoletja, ko so nastajali prvi socialni razredi delavcev, je bil boj za osemurni delavnik. Zgodovina prvega maja se začne prve dni maja 1886 s krvavimi dogodki v Chicagu, ko je bilo ubitih in ranjenih večje število delavcev. V spomin na te in druge znane in neznane žrtve za delavske pravice praznujemo delavci prvi maj – mednarodni praznik dela in borbe delavcev vsega sveta za solidarnost in enotnost.

V predvojni Jugoslaviji so bila praznovanja 1. maja največkrat prepovedana ali onemogočena. Vladajoči razred in njegove reakcionarne stranke pa so poniževali in preganjali organizatorje takih praznovanj.

Med NOB so 1. maj redno praznovali v vseh partizanskih enotah, bodisi na osvobojenem ali na okupiranem ozemlju. V Ljubljani – mestu, obdanem z žico, je imela zelo širok razmah prvomajska proslava leta 1943, ko so po ulicah Ljubljane demonstranti raztrosili več kot 1000 kilogramov listkov s trobojnico.

V svobodni domovini je 1. maj – praznik delavskega razreda Jugoslavije dobil še poseben pomen.

Ko se vsako leto ob prazniku dela spominjamo generacij delavcev, ki so z nageljni v gumbnicah in z internacionalo na ustih, v težkih razmerah slavili 1. maj kot delavski praznik, se z mislimi vračamo tudi na pot in dosežke v razvoju socializma pri nas in v svetu.

Ob prvomajskem praznovanju pa ne smemo samo obupati spominov na dogodke iz prete-

klosti, pač pa si moramo z vsemi močmi prizadevati graditi prihodnost samoupravne socialistične družbe enakopravnih narodov in narodnosti Jugoslavije. Zato je najpomembnejša naloga vseh delavcev, organiziranih v sindikatu in drugih družbenopolitičnih organizacijah, nadaljnja krepitev samoupravnega položaja delavcev in premagovanje težav z doslednim uveljavljanjem socialističnega samoupravljanja.

1. maj praznujemo letos v zahtevnem času, v zapletenih družbenoekonomskih razmerah v naši družbi, v času, ko Jugoslavija izrazito čuti posledice svetovne gospodarske recesije in tudi lastne zadolženosti, v času, ko je naša zunanjetrgovinska likvidnost odvisna predvsem od lastnih sil in doslednega izpolnjevanja izvoznih usmeritev. Vse to terja izjemno disciplinirano obnašanje delavcev v združenem delu in celotne družbe v bitki za dohodek, omejevanje splošne in skupne pora-

be, usmerjanje investicijskih vlaganj v programe, ki so izključno izvozno naravnani itd. Ob vseh spremljajočih težavah, kot so problematika oskrbe z repromaterialom, surovinami in energijo, problematika cen in problemi z zaposlovanjem, je v danih pogojih gospodarjenja potrebno veliko odgovornega in demokratičnega odločanja, presejanja lokalnih interesov posameznih organizacij združenega dela, povezovanja v jugoslovanskem prostoru in enotnega nastopa na tujem trgu. Vsega tega se moramo zavedati v sleherni temeljni samoupravni sredini in družbenopolitični skupnosti in prevzeti odločilno vlogo pri presejanju obstoječega stanja.

Izvirna in samonikla gradnja samoupravne socialistične družbe pri nas zahteva od vsakega delavca in delovnega človeka še več prizadevnosti, aktivnosti, samostojnosti, visoko razvito osebno in kolektivno odgovornost in visoko stopnjo

osebne in družbene zavesti. Zato ne moremo in ne smemo biti pasivni, spontani opazovalci, mehanični izvrševalci nalog, pač pa ustvarjalni, pristni ter vestni delavci, vsak na svojem področju, pri uresničevanju začrtanih nalog.

Velik napredek pri uveljavljanju človekove svobode smo si zgradili sami, s samoupravljanjem, z odmiranjem države kot oblike vladavine. Postali smo tvorci novih razmer, ki jih moramo negovati in nadalje izboljševati. Kar je bilo slabega, odmislimo in začnimo graditi na dobrih izkušnjah, ki so rezultat dela celotnega delavskega razreda v naši družbi. Bodimo solidarni in skupno rešujemo težave, ki jih čutimo. Trdno in odločno nadaljujmo socialistično revolucijo po Titovi poti in v duhu ustvarjalne dediščine Edvarda Kardelja za nadaljnji razvoj političnega sistema socialističnega samoupravljanja in razvoj samoupravnih družbenoekonomskih odnosov.

VINKO ERŠTE

Naslednja številka Dogovorov izide v torek, 17. maja